

[Koch.]

værrer eller bedre end Folk i Almindelighed, saa jeg vil meget henstille til det Udvalg, der skal behandle denne Sag, at man behandler Automobilisterne, som om de ogsaa var en Slags Mennesker.

Der er ogsaa blevet talt om, at Automobilister ikke tager tilstrækkeligt Hensyn til andre vejfarende. Jeg vil tro, at enhver Automobilist vil give mig Medhold i, at hvis vi, der kører Automobil, ikke passede bedre paa, end de andre vejfarende selv gør, saa vilde der ske mange flere Ulykker. Jeg vil paastaa, at hvis jeg, naar jeg kører her fra Christiansborg hjem til Frederiksberg, hvor jeg bor, ikke var mere opmærksom selv end de Fodgængere, jeg kører forbi, vilde jeg hver Dag køre en halv Snes Stykker ned; saaledes gaar Folk paa Gaderne. Jeg mener, man kan ogsaa gøre et Skarn Uret, og jeg mener, man maa være en lille Smule retfærdig overfor Automobilisterne; de kører gennemgaaende godt og forsigtigt — at der imellem dem er Folk, der ikke er, som de burde være, er givet; det er der i alle Klasser.

Hvad Kørehastigheden angaar, er der i og for sig ikke megen Plan i at trække en bestemt Grænse; for Tiden er den, saa vidt jeg husker, 50 km paa aaben Landevej og 30 km i de fleste af Byerne, enkelte Steder lavere. Men den Fare, der er ved at køre med en vis Hastighed, er afhængig af uendelig mange Ting. Den er afhængig af, hvilken Slags Vogn man kører med, hvordan Bremserne er konstrueret, hvordan Motoren er konstrueret o. s. v., den er afhængig af den Tilstand, hvori Vognen befinder sig, om alt er, som det bør være; den er afhængig af Mentaliteten hos den Mand, der sidder ved Rattet — ikke alene af, om han er spirituspaavirket eller ikke, for selv Folk, der aldrig nyder Spiritus, kan godt være nervøst disponerede, være Folk, der ikke til enhver Tid har det Herredømme over deres Nerver, som de burde have, og saadanne Folk kører akkurat lige saa usikkert som spirituspaavirkede Mennesker.

Faren ved Hastigheden er altsaa afhængig af et uendeligt Antal forskellige Momenter; den Hastighed, f. Eks. 50 km, der er fuldstændig forsvarlig for den ene Vogn, er maaske ganske uforsvarlig for den anden Vogn, den er forsvarlig for den ene Motorfører og uforsvarlig for den anden. At fastsætte bestemte Hastigheder er altsaa en Vilkaarlighed, der ikke giver nogen reel Sikkerhed, idet den ene Mand, som det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen

sagde, kan køre med betydelig større Hastighed end den anden.

Den Vej, man skal gaa, er ikke at sætte en bestemt Hastighedsgrænse; men man skal gaa samme Vej, som man er gaaet i mange andre Lande, og det er ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen sagde, at man baade i Sverige og England har konstateret; at efter at Hastigheden er givet fri, er Antallet af Ulykkestilfælde gaaet ned. Den Vej, man skal, er at lægge større Ansvar paa den Mand, der kører Vognen, give ham større Straf, konfiskere hans Automobil, som det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, eller hvad man nu ellers vil gøre ved ham, hvis der sker noget, men i øvrigt lade ham selv afgøre, hvor hurtigt han vil køre.

Faren ved Hastigheden er afhængig af Manden, afhængig af hans Vogn, af ydre Forhold o. s. v., og man kan ikke sætte en bestemt Grænse og sige, at en Hastighed under denne Grænse er ufarlig, og derfor tilladt, men en Hastighed over denne Grænse er farlig, og derfor ikke tilladt. En saadan Grænse eksisterer overhovedet ikke, lad os lægge Ansvaret paa den Mand, der sidder ved Rattet; lad ham selv bestemme, hvor hurtigt han vil køre, og lad os saa klappe ham alvorligt af, hvis der sker noget.

Med Hensyn til, i hvilken Alder man kan faa Kørekort, er jeg en Tilhænger af, at Aldersgrænsen sættes op. Det er vist rigtigt, som det ærede Medlem Fru Elna Munch sagde, at de unge Mænd lærer bedre end de ældre at køre en Vogn og kører med større Dygtighed; men de kører ogsaa med Ungdommens Dristighed, og denne Dristighed kan være farlig. Derfor bør Aldersgrænsen sættes op.

Pinholt: Jeg skal kun berøre et enkelt Spørgsmaal, nemlig de spirituspaavirkede Motorførere. Overfor dem forekommer det mig, at man egentlig kun har et eneste effektivt Middel, at den, som findes at føre et Motorkøretøj, og som er spirituspaavirket, fratages Kørekortet for bestandig. Det er ikke for haard en Straf. Man kan naturligvis sige om saadan en Mand, at man har ødelagt hans Næringsvej derved. Men man maa ikke glemme, at hvis han faar Lov til at køre, kan han lemlæste Mennesker, slaa Mennesker ihjel; og de har dog et betydeligt større Krav paa at have deres Næring, end han har. Jeg kan ikke se rettere end, at det ikke vil være for haard en Straf; thi den, som nyder Spiritus, maa paalægge sig den Faste, naar han vil køre Motorkøretøj, at holde sig borte fra Spiritus. Jeg synes ikke, det er for meget, og vil hen-